

PHÉP LẠ VỀ ĐỀN THỜ của Jimena

Bài của Glenda Mendez de Lopez
(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Jimena đang lo lắng. Nhưng em biết Chúa sẽ giúp đỡ em.

Câu chuyện này diễn ra ở Guatemala.

Jimena leo lên xe và thắt dây an toàn. Em cùng cha mẹ mình đang trên đường đi đến đền thờ. Đây sẽ là lần đầu tiên em làm phép báp têm trong đền thờ. Papi (Cha) sẽ làm báp têm em thay cho một số tổ tiên của họ. Jimena rất háo hức!

Nhưng rồi Jimena nghĩ về một điều gì đó khiến em ấy cảm thấy hoảng sợ trong lòng. Cô bé nói: "Papi, nhưng còn máy bơm của con thì sao?"

Jimena bị bệnh tiểu đường loại 1. Để giữ

cho mình khỏe mạnh, em ấy luôn đeo một thiết bị nhỏ gọi là máy bơm insulin để giúp kiểm soát lượng đường trong máu của cô bé. Nếu em ấy không đeo nó trong một thời gian dài, thì em sẽ cảm thấy mệt.

"Họ sẽ cho con đeo nó bên trong đền thờ không?" Jimena hỏi. Tim cô bé đập nhanh. "Rồi khi con bước vào nước thì sẽ thế nào ạ?"

Papi nói: "Sẽ không sao đâu". "Con sẽ đeo máy bơm của mình cho đến khi con bước vào hồ nước. Sau đó Mamá (Mẹ) có thể giúp con đeo máy lại ngay khi con ra khỏi nước."

Mamá gạt đầu. "Và nếu con bắt đầu cảm thấy mệt trong khi làm báp têm, con hãy nói cho Papi và con có thể dừng lại." Mamá nắm chặt tay cô bé. "Chúng ta sẽ ở cùng con suốt thời gian đó."

"Được ạ," Jimena nói. Em ấy vẫn cảm thấy hồi hộp. Nhưng Mamá và Papi đã giúp em cảm thấy tốt hơn một chút.

Khi họ đến nơi, Jimena nắm tay Mamá và Papi khi họ bước về phía cửa đền thờ. Ngay khi cô bé bước vào bên trong, Jimena cảm thấy ấm áp và dễ chịu. Em ấy biết Đức Thánh Linh đang nói cho em biết rằng Cha Thiên Thượng sẽ giúp đỡ em, mặc dù em rất lo lắng. Mọi việc đều sẽ ổn thôi, giống như Papi đã nói.

Jimena thay đồ sang quần áo trắng. Rồi Mamá giúp Jimena gỡ máy bơm ra. Mẹ nói: "Sẽ chỉ mất vài phút thôi." Mẹ ôm lấy Jimena.

Jimena bước vào nước. Papi đang chờ em. Cha đưa tay giúp em ấy bước xuống cầu thang.

Papi nói lời cầu nguyện báp têm và dìm Jimena xuống nước. Khi đứng lên, Jimena mỉm cười. Rồi họ thực hiện thêm vài lần báp têm nữa.

"Con cảm thấy ổn không?" Papi thì thầm hỏi.

"Có ạ!" Jimena nói.

Papi báp têm em cho thêm vài người nữa. "Con có thể làm thêm không?" cha hỏi lại lần nữa.

"Có ạ!" Jimena nói.

Sau phép báp têm cuối cùng, Mamá giúp Jimena đeo máy bơm lại và kiểm tra lượng đường trong máu của Jimena. Mamá mỉm cười. Nó ở mức bình thường! Nó như thể Jimena đã không cởi máy bơm ra vậy.

Tiếp đến họ đi vào một căn phòng nhỏ hơn. Papi đặt tay lên đầu Jimena. Cha xác nhận em là tín hữu của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Kỵ Tô cho những người đã qua đời mà em đã làm phép báp têm thay cho họ. Giờ đây tổ tiên của em có thể chọn để gia nhập Giáo Hội của Chúa Giê Su Kỵ Tô!

Trong buổi họp tối gia đình tuần kế tiếp, Jimena và cha mẹ em đã nói về chuyến đi đền thờ của họ. Cha nói: "Đền thờ là nhà của Chúa." "Khi đi đền thờ, chúng ta có thể có được những phép lạ trong cuộc sống của mình."

"Phép lạ như thế nào ạ?" Pablo, em trai của Jimena hỏi.

"Chị đã lo lắng khi phải cởi máy bơm insulin để bước vào nước," Jimena nói. "Nhưng khi chị đang chịu phép báp têm, chị đã không cảm thấy mệt. Đó là một phép lạ!" Jimena mỉm cười. "Và mặc dù chị đã rất sợ, nhưng Đức Thánh Linh đã giúp chị bình tĩnh lại. Đó cũng là một phép lạ." ●

Đã có lần nào Đức Thánh Linh giúp em cảm thấy bình tĩnh?